

בתקון קלפת כלב - קלפת הב הב בקבלה.

על הפסוק: "לעלוקה שתי בנות הב הב" (משלי ל טו), מובא בקבלה כי יש קלפה הנקראת קלפת כלב ששרשה מהפסלת של מדת גבורה ועזות כי הכלבים עזים הם ובאה לידי ביטוי בלח המתאווה כמו רוח הבהמה המתאווה תאווה בתשוקה שבסיסה היא תאווה עצמו ואנוכיות גדולה באמרו: הב הב תן לי תן לי!, והיא בחינת פסלת דגבורה ומקומה בסטרא אחרא.

בתלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יז עמוד א מובא על הפסוק: "לעלוקה שתי בנות הב הב" (משלי ל טו), מאי הב הב? אמר ר' עוקבא: קול שתי בנות, שצועקות מגיהנם ואומרות בעולם הזה הבא הבא'.

ומובא בתקוני זהר תקנא שתי תאה דף כב עמוד א כי יש קלפה הנקראת קלפת כלב הצונחת **הב הב פרוש תן תן**: "פלהו צוחין בצלותין ביומא דכפורי ככלבים הב הב לנא מזונא וסליחו וכפרה וחיית קתבנו לחיים ואנון עזי נפש ככלבים". דצוחין לגבה ולית לון בשת אנפין, דלא את מאן דקרא לון בתיובתא, דיחזיר שכינה לקודשא בריה הוא בגונא דיחזיר לגביהו, ואדמן לכלבים.

עוד כותב הזהר הקדוש כרך ג ויקרא פרשת קדושים דף פ ע"ב כי קלפת הכלב הצונחת **הב הב פרוש תן תן**, היא רק מקבלת ולא נותנת כלום וקליפה זו לא יודעת שבעה.

וזה לשונו: "לא ידעו שבעה", כמו שנאמר: "לעלוקה שתי בנות הב הב" (משלי ל טו) בגין כך דאינון **הב הב לא ידעו שבעה**, כלם לדרך פנו איש לבצעו מקצהו, דהא תירי דגיהנם אנון, וכל דא מאן גרים להו בגין דלא אתקדשו בההוא זוגא כמה דאצטרה, ועל דא כתיב קדושים תהיו כי קדוש אני ה', אמר קודשא בריה הוא מפל שאר עמין לא רעיתי לאדבקא בי אלא ישראל דכתיב: "ואתם הדבקים בה" (דברים ד) אתון ולא שאר עמין ועל דא כתיב הכא קדושים בגין כך קדושים תהיו דיקא",

מלמדנו הזהר הקדוש כי תקון קלפה זו יהיה על ידי עבודת ישראל בדבקותא דלעילא בהקב"ה, שעל ידי עבודתם של בני ישראל – מתבררים הניצוצות מתוך הקלפות ונדבקים בקדשה העליונה ששרשה משם **מ"ה של שם הוי"ה**. ברמז: **בהמה (52) גימט' כלב (52)** ותיבת **בהמה** אותיות **הב מה**, ותיבת **מה (45)** וגימט' **אדם (45)**, מנן שם **הוי"ה במלוי אלפין קצה: יוד הא ואו הא (45)**, הרומז על תיקון האדם בשרשו על ידי דבקותו בקדשת השם **הוי"ה** יתברך.

וכשאין עושים כן כותב הזהר הקדוש בתקוני זהר הקדוש תקון ו כב א, וזה לשונו: "ואנון עזי פנים ככלבין צוחין הב לנא בני הב לנא מזונא ולית מאן דיתער בתיובתא בגין לאקמא שכינתא... ואדמן לכלבים". תרגום: והם עזי פנים ככלבים צוחין תן לנו בנים תן לנו מזון ואין מי שמתעורר בתשובה כדי להקים את השכינה... ונדמן ככלבים'.

לסכום: בקבלה קלפת כלב הצונחת **הב הב** באה לידי ביטוי בלח התאווה ותשוקה שבסיסה היא תאווה **העצמי** של האדם ואנוכיותו הגדולה באמרו: **הב הב** תן לי תן לי!, והיא בחינת

פסלות עזה של מדת הגבורה הנקראת סטרא אחרא. שהעושה פן גורם בזה לדחק רגלי השכינה מה שנקרא שכינתה בגלותא, כי הקב"ה משפיע שפע לכל העולמות וחפץ שיקבלוהו לשם עבודתו יתברך, ובכך נגרם לו נחת ותענוג גדול בקבלת השפע לשם שמים, ואם מקבל רק להנאת עצמו וטובתו, יש בזה צער גדול לשכינה, וזהו "והשכינה בגלות",

כמו כן בהקרבת הקרבנות בזמן שבית המקדש היה קיים מובא בתקוני זהר תקנא עשרין וחד ועשרין דף סב עמוד ב" את קרבנא דהווי מקרבין ישראל ופהנא הוה קריב קרבנא דלהון ... ואם הווי זכין הוה נחית דייקנא דאריה והוה מקבל קרבנא ודא מיכאל דדרגה חסד... ואם לא זכו מה כתיב בקרבנא לפלב תשליכון אותו דחשיב ליה כטרפה ובגין דא הוה נחית דייקנא דכלב לקבל ההוא דורנא וקרבנא, ודא איהו פלב דאמר דוד עליו השלום: "**הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי**" וכל מלאכי חבלה דאינון **כלבים** צועקים במשמרה תנינא דליליא אנון צוחין ונבחין ואמרין **הב הב** בגין דאינון מסטרא דגיהנם סם המנות דאתמר ביה לעלוקה שתי בנות **הב הב** קרבנא.

נמצאנו למדים שקרבן שהיה קרב ללא הכנעה ותשובה שלמה, קלפת כלב **הב הב** היתה מקבלת אותו ועל זה התפלל דוד: "**הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי**" (תהילים).

והנה בתקון קלפה זו מציע הזהר הקדוש שלשה אפנים:

א. בתפלה: כשכל בר נש מישראל מבקש ומתפלל לה', שלא יבקש גשמיית לשם הנאת עצמו ותאוותיו, כי אם יכון בתפלתו לשם שמים בלבד, שיכון על חיים שפע ופרנסה כדי שיהיה לו פח לעבודת ה' יתברך, ובזה יהיה נחת רוח ותענוג להקב"ה, ולא יהיה ככלב שצוהו הב הב להנאת עצמו בלבד ולא יודע שבעה.

ב. בתשובה: שיתעורר האדם בתשובה לאהבת ה', ובזה יכניע קלפה זו.

ג. למוד תורה: שבכח דבקות בה' ותורתו יתקדש בקדשת שמו יתברך ויכניע קלפה זו. בבחינת "ואתם הדבקים בה' חיים כלכם היום".

ועתה אבוא לבאר את הדברים:

א. בתפלה: מצאנו בשעה שאדם אכל ואחר כך מזמן הוא מברך לה', בלשון: "**הב לן ונברך למלכא עלאה קדישא**" תיבה זו שפוחת בזמון **'הב'** יש בה רמז במה שמיחד אותה **למלכא עלאה קדישא** הוא הקב"ה, דהינו שמודה בזה שכל הנאתו ממזונו הוא לשם ה' בלבד, כמו כן הלשון **'ונברך'** מלשון **'הברכה'** וחבור כמו בהרבה שעושים באילן שנקראת פעלה זו הברכה, שבדבר זה הוא מבטל קלפת "**הב הב**" ונעשה צינור חבור לה' יתברך.

ב. בתשובה: כמובא בזהר הקדוש: שבמינו שאין מקדש ולא קרבנות עקר התשובה יהיה בהכנעה בלב נשבר ונדכה כמובא בזהר - רעיא מהימנא פרה ג במדבר פרשת פנחס דף רכד ע"ב וז"ל: "קודשא בריך הוא לא נטיל אלא רעותא דלכא ותבירו דליה דאהו ישראל

הדא הוא דכתיב "זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה" (תהלים נא), שעל ידי שייבטל עצמו כבהמה יהיה תקון לקליפת כלב ברמז : בהמה (52) גימט' כלב (52) ותיבת בהמה אותיות בה מה גימט' אדם (45).

ג. בלמוד התורה : מצאנו שהתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים כמובא במשנה מסכת אבות פרק ו משנה ה' - ו' , והנה המעין שם יראה : כי ב 48 דברים המזכרים במשנה שם יש חלקה מדהימה, באפן זה:

א. משנה ה'

24 קנינים ראשונים פותחת המשנה באות ב', כגון: בתלמוד בשמיעת וכו'.

ב. משנה ו'

24 קנינים האחרים פותחת המשנה באות ה' כגון: המפיר.. השמח.. וכו'.

וזוהו לשון המשניות באבות פרק ו :

משנה ה

'גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והכהנה בעשרים וארבע והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים: בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת שפתיים בבינת הלב בשכלות הלב באימה ביראה בענוה בשמחה בשמוש חכמים בדקדוק חברים ובפולפול התלמידים בישוב במקרא במשנה במעוט שנה במעוט שיחה במעוט תענוג במעוט שחוק במעוט דרך ארץ בארץ אפים בלב טוב באמונת חכמים ובקבלת היסורין'

משנה ו

'המפיר את מקומו והשמח בחלקו והעושה סיג לדבריו ואינו מחזיק טובה לעצמו אהוב אהב את המקום אהב את הבריות אהב את הצדקות אהב את התוכחות אהב את המישורים מתרחק מן הכבוד ולא מגיס לבו בתלמודו ואינו שמח בהוראה נושא בעל עם חברו מקריעו לכף זכות מעמידו על האמת מעמידו על השלום מתישב לבו בתלמודו שואל ומשיב שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות המחכים את רבו והמכונן את שמועתו והאמר דבר בשם אומריו הא למדת שכל האומר דבר בשם אומריו מביא גאלה לעולם שנאמר: ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי' (אסתר ב')

התנא פתח באות ב' ובאות ה' שהם אותיות 'הב' , לרמז על תקון קלפת הב הידועה ותקונה הוא בהפוכה לאותיות 'בה' היא התורה שעל ידי הגיתה יהיה תקון לקלפה זו, וסימנם: 'בן בג אומר: 'הפך בה והפך בה דכלה בה'. וממשיך: " ובה תחזי וסיב ובלה בה ומינה לא תזוע שאין לה מדה טובה הימנה" (אבות ה יט) שהפונה ללמוד התורה.

ואם תשאל למה החלקה בצורה זו של 24 דברים, ועוד 24 דברים? התשובה לך היא כנגד התורה, כי בתנ"ך: תורה נביאים כתובים יש 24 ספרים, ושנה אותם התנא במשנה שתי פעמים כנגד תורה שבכתב ותורה שבעל פה,

בסוד הפסוק: 'ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני ה' (ויקרא יח ה), תיבת 'וחי' גימט' 24, והמלים: "האדם וחי בהם אני יה' גם ראשי תיבות גימט' 24, ותיבת 'בהם' אותיות בה - מ (40) היא התורה שנתנה בארבעים יום, וכנגד 24 ספרים שבתנ"ך.

ולמה חלקם התנא בשתי אותיות אלו 'בה' דוקא ?

התשובה היא כי 'בה' הם אותיות 'הב', ועשה כן התנא כדי לבטל קלפת הב הב בסוד הפסוק: "לעלוקה שתי בנות הב הב" (משלי ל טו), ונראה שמכון ל - סמאל (131) וזוגתו לילית (480) שעולים כמנין תורה (611), שעקר בטול הקלפה הנ"ל תהיה על ידי דבקות בה' ובתורתו,

ברמז תבת 'בה' גימט' שבע בסוד: "חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה" (משלי ט א), רבי אומר: שהפונה לתורה (שבת קטז א). ברמז: בראשית ברא אלהים (1202) גימט' תורה נביאים כתובים (1202).

ודרשו רבותינו: 'בראשית ברא' שתכלית העולם הנברא הוא בשביל התורה שנקראת ראשית כנאמר:

א. "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ" (בראשית א א). - הבריאה

ב. "ה' קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז" (משלי ח כב). התורה.

ג. "וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר" (שמות כ א), פסוק הפותח את פרשת הדברות במתן תורה.

המעין יראה כי בכל שלשת פסוקים אלו בכל אחד יש שבע מלים כמנין "בה" (7) בבחינת שלש פעמים 'בה' (7), הרמוזים במימרא של התנא 'הפך בה והפך בה דכלה בה', ו- שלש פעמים בה (7) גימט' אהיה (21) עולה כמנין אותיות ראשונות של כל חמשי התורה בדייק.

ונראה שדוד רמז לתקון זה במזמורו תהלים פרק כט שיש שם שבע פעמים תיבת קול כנגד התורה שנתנה בשבעה קולות וכתב שם דוד המלך ע"ה שלש פעמים תיבת 'הבו' בפסוק א: 'מזמור לדוד הבו לה' בני אלים הבו לה' כבוד ועז: ובפסוק ב: 'הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש" הרומזים לתקון קלפת 'הב'. וברמז הב הב גימט' דוד (14). בסוד 'הצילה מיד כלב יחידתי". ובתיקון קלפה זו יבנה בית המקדש ראשי תיבות בה, וגם נזכה להיות חלקנו בני העולם הבא ראשי תיבות בה. "שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש". (ישעיהו פרק סו י). אמן כן יהי רצון

מאת הרב אברהם הכהן.

